

FRANTZ DAHL

* 25. Oktober 1869. † 21. December 1937.

Frantz Dahls litterære Viden var af usædvanligt Omfang. Han var, for at bruge en Klassificering, som han selv nøje overholdt i sine juridiske Biografier, ikke en blot Retskyndig, men en virkelig Retslærd. Hans Kundskabs-tørst drev ham frem til de ældste Retskilder. Et af hans første Smaaskrifter beskæftiger sig med Hammurabis Lov-givning, og i hans sidste Aar koncentreredes hans Univer-sitetsergning om Romerretten. Men han blev ikke Rets-historiker. Hans brændende Interesse for Retsvidenskaben i alle dens Forgreninger og i alle dens Faser levnede ham ikke Tid og Kraft til en selvstændig og produktiv For-dybelse paa et begrænset Omraade. Trangen til universel Orientering førte ham fra den originale Retsforskning til Studiet af Retsvidenskaben og dens Historie. Paa dette Felt kom hans videnskabelige Anlæg til Udfoldelse i deres fulde Omfang.

Frantz Dahl var Litterat. Genstanden for hans Forsk-ning var Litteratur. Hans Kærlighed til Bøger var en livs-lang Forelskelse. De gamle Bøgers Sprog levede videre i hans egen sirlige akademiske Stil, der til det sidste bevarede en svunden Tids Tone og Form. Men Livet bag Bøgerne stod han fjernere. Han var en Beundrer af Ørstedes realisti-ske Retning i Retsvidenskaben, og han fulgte med levende Interesse ogsaa den nyeste Tids litterære, virkelighedsbeto-nede Indsats. Men Livet maatte bestandig gaa Bogens Omvej for at naa ham.

Sin Kærlighed til Bøgerne førte Frantz Dahl videre til Forfatterne. Han nærrede en sand Beundring for de store hedengangne, og med de samtidige var han i vidt Omfang forbundet ved personligt Venskab. Han var yderst kritisk overfor al Dilettantisme og i det hele noget streng overfor Begyndere. Havde han høstet Berigelse af et Værk og en Forfatterpersonlighed, havde han paa den anden Side let til en Begejstring, der undertiden kunde virke næsten ukritisk.

Frantz Dahls Indsats indenfor Strafferetten, der var den af de juridiske Fagdiscipliner, der stod hans Interesser nærmest, er præget af de nu fremhævede almindelige Træk i hans videnskabelige Karakter. Hans paa dette Omraade kun sparsomme Produktion har væsentlig bestaaet i Bidrag til Fagets Bibliografi, jfr. saaledes hans Oversigter i nærværende Tidsskrift Bd. IV—VII over fremmed strafferetlig Litteratur, og hans oftest som Nekrologer meddelte Karakteriseringer af udenlandske og danske Kriminalister og deres Produktion, jfr. saaledes Artikler i nærværende Tidsskrift om C. Goos (III 25), G. A. van Hamel (V 207), Ernst Rosenfeld (VII 77), Franz von Liszt (VII 248), Binding, Lammasch, Prins (VIII 246), Adolf Wach (XIV 261), Karl von Lilienthal (XVI 212), samt en Række Anmeldelser (jfr. Realregister til N. T. f. S. Bind I—XX, 1932, S. 43). Udover disse Bidrag foreligger der fra hans Haand talrige Artikler af Interesse for Strafferettens Litteraturhistorie spredt rundt i Leksika og Tidsskrifter, Essays-Samlingen Juridiske Profiler (1920) og hans største og værdifuldeste samlede Arbejde: Hovedpunkter af den danske Retsvidenskabs Historie (1936). Dahls Interesse for Strafferetten, der markeredes ved, at han i 1914 midlertidigt overtog Torps Professorat og senere som ekstraordinær Professor (fra 1919) i en Aarrække beskæftigede sig med Strafferet ved Siden af Retsvidenskabens Historie og Romerretten, gav sig ogsaa Udslag i de Udgaver, han besørgede af Straffeloven af 1866 i Aarene 1902—1926. Derimod har han ikke taget aktivt Del i det kriminalistiske Arbejde, der dannede Grundlaget for Straffelovsreformen i 1930. Med

den strafferetlige Udvikling, der udgik fra Dansk Kriminalistforening som Midtpunkt, og som efter den nye Straffelov mere og mere fører Strafferetten bort fra abstrakte Begrebsdannelser og Systematiseringer, var han i det hele og store uden dybere Føling.

Det er da ikke nogen aktiv Medarbejder i de kriminalistiske Nulidsopgaver, der er gaaet bort med Frantz Dahl. Men dansk Strafferet har med ham mistet maaske den kynigste Kender af dens ældre Litteratur, der med dette Kendskab forbandt varm Interesse for Fagets fortsatte videnskabelige Opdyrkning og en overordentlig Beredvillighed til at hjælpe dem, der med dette Formaal for Øje søgte hans Bistand.

Stephan Hurwitz.
